

POSTANOWIENIE

Dnia 22 stycznia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anatol Gul

Sędziowie: SO Aleksandra Żurawska

SO Piotr Rajczakowski

po rozpoznaniu w dniu 22 stycznia 2015r. w Świdnicy na posiedzeniu niejawnym zażalenia wnioskodawcy (...) Sp. z o.o. w S. na zarządzenie Przewodniczącego w Sądzie Rejonowym w Świdnicy z dnia 12 listopada 2014r., sygn. akt I Co 2293/14, w sprawie przy udziale dłużnika A. D.

o nadanie klauzuli wykonalności

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem z dnia 12 listopada 2014 r., Przewodniczący w Sądzie Rejonowym zwrócił wniosek wnioskodawcy (...) Sp. z o.o. w S., wskazując, że już w dniu jego sporządzenia i złożenia, wnioskodawca miał świadomość, iż uczestnik nie mieszka pod wskazanym adresem. Zatem nie spełnił on przesłanek z art. 126 § 2 pkt 1 kpc, zaś żaden przepis kodeksu postępowania cywilnego nie wprowadza wyjątku od zasady określonej w tym przepisie, w sytuacji, gdy pierwszym pismem w sprawie jest wniosek o nadanie klauzuli wykonalności. Brak adresu zamieszkania uniemożliwia nadanie sprawie biegu, a ponadto uniemożliwia ustalenie wyłącznej właściwości sądu.

W zażaleniu na powyższe postanowienie, wnioskodawca (...) Sp. z o.o. w S., zarzucił naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 130 § 2 kpc w zw. z art. 13 § 2 kpc, poprzez jego zastosowanie w rozpoznawanej sprawie, podczas gdy brak było podstaw do zwrotu wniosku o nadanie klauzuli wykonalności. W uzasadnieniu skarżący podniósł, że skoro adres podany we wniosku okazał się nieprawidłowy, to nie sposób uznać tego za brak formalny, który po bezskutecznym wezwaniu skutkuje zwrotem pisma.

Sąd Okręgowy zważył. Zażalenie podlegało oddaleniu. Trafnie bowiem wskazał Przewodniczący, że żaden przepis postępowania nie wyłącza ogólnej zasady dotyczącej wymogów formalnych pism procesowych, a określonej w art. 126 § 2 pkt 1 kpc, również w odniesieniu do wniosku o nadanie klauzuli wykonalności. W szczególności nie wynika to w żaden sposób z przepisów dotyczących doręczeń postanowień w tym przedmiocie, które zazwyczaj kierowane są jedynie do wierzyciela, czy też dotyczących terminu do wniesienia zażalenia przez dłużnika, wynikającego z art. 795 § 2 kpc. Obowiązek oznaczenia miejsca zamieszkania lub siedziby i adresów stron, ich przedstawicieli ustawowych i pełnomocników nie oznacza, że przy wniesieniu pierwszego pisma w sprawie strona może podać jakikolwiek adres, co zdaje się sugerować argumentacja zawarta w uzasadnieniu zażalenia. Przyjęcie odmiennego stanowiska prowadziłoby do wniosku, że jest to obowiązek jedynie fikcyjny, a zatem wierzyciel mógłby równie dobrze nie podawać żadnego adresu dłużnika, do czego nie ma podstaw. Brak zaś wskazania tego adresu już chociażby, jak wskazał zasadnie Przewodniczący, uniemożliwia ustalenie wyłącznej właściwości Sądu orzekającego w przedmiocie wniosku. Ponadto za wywodami uzasadnienia zaskarżonego zarządzenia należy zauważyć, że skarżący już wcześniej, przed złożeniem wniosku w niniejszej sprawie, wiedział (z innej toczącej się między stronami sprawy, w której zwrot wniosku nastąpił z tej samej przyczyny), iż podany przez niego adres dłużnika jest nieprawidłowy, a co zostało potwierdzone zebraną w

sprawie dokumentacją (m.in. zaświadczeniem z systemu informatycznego PESEL-SAD, które to stwierdza, że dłużnik pod koniec 2011r. został z adresu podanego we wniosku administracyjnie wymeldowany; k. 25). Zatem nie sposób było przyjąć, aby złożony przez wnioskodawcę wniosek spełniał wymogi formalne w tym zakresie. Natomiast przytaczane w uzasadnieniu zażalenia orzecznictwo (postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach, 10 lipca 2013 r., I ACz 622/13, wyd./el. Lex nr 1342258), było oparte na innym stanie faktycznym, gdyż dotyczyło uchylecia nakazu zapłaty wydanego w elektronicznym postępowaniu upominawczym, a zatem miało miejsce na dalszym etapie sprawy, a w którym zatem zastosowanie znajdował art. 177 § 1 pkt 6 kpc.

Na marginesie jedynie Sąd Okręgowy zauważa, że działania wnioskodawcy zmierzające do uzyskania klauzuli wykonalności są o tyle bezcelowe, że przecież bez wskazania prawidłowego adresu pobytu dłużnika i tak nie będzie możliwym przeprowadzenie jakiegokolwiek skutecznej egzekucji, nawet mimo uzyskania tytułu wykonawczego na rzecz wnioskodawcy, jako następcy prawnego.

Skoro zatem wezwanie do uzupełnienia braków formalnych wniosku o nadanie klauzuli wykonalności w sposób jasny i zrozumiały formułowało braki jakimi był on dotknięty oraz określało termin, w jakim powinny być usunięte, a skarżący niewątpliwie wezwania tego nie wykonał, Przewodniczący w Sądzie Rejonowym zasadnie zwrócił wniesiony wniosek.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy, na mocy art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc i art. 398 kpc i art. 13 § 2 kpc, orzekł jak w postanowieniu.